

§ 20. Zysk OZR wynikający z rocznego bilansu przeznaczają się na zwiększenie własnych środków obrotowych w granicach normatywu (z uwzględnieniem pokrycia części normatywu kredytem bankowym). Pozostałą część zysku dyrektor przedsiębiorstwa, przy którym prowadzony jest OZR, może przeznaczyć według swego uznania na inwestycje pozalimitowe OZR oraz na poprawę na przyszłość jakości posiłków (bezpłatne dodatkowe danie, bezpłatne zwiększenie norm posiłków).

Świadczenia na rzecz OZR.

§ 21. 1. Przedsiębiorstwo, w którym działa OZR, zobowiązane jest udzielić OZR następującej pomocy:

- 1) dostarczyć nieodpłatnie pomieszczeń dla placówek gastronomicznych oraz ponosić koszty ogrzewania, oświetlenia i dekoracji tych pomieszczeń, prądu, gazu, pary i wody, wywozu śmieci, czyszczenia kominów oraz kanalizacji,
- 2) dostarczyć odpłatnie pomieszczeń dla zakładów i warsztatów usługowych, zakładów przetwórczych, punktów sprzedaży detalicznej, magazynów, pomieszczeń pomocniczych oraz biur,
- 3) świadczyć za zwrotem faktycznych bezpośrednich kosztów własnych, bez jakichkolwiek narzutów, usługi w zakresie remontu i napraw urządzeń i sprzętu (materiały i robocizna), usługi transportowe (paliwo i robocizna) oraz inne usługi międzyoddziałowe.

2. Czynsz za pomieszczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie może być większy niż płacony za analogiczne pomieszczenia przez placówki obrotu towarowego bądź placówki gospodarki komunalnej.

Przepisy końcowe.

§ 22. Nad działalnością OZR rozstraszają nadzór społeczne komisje kontroli zaopatrzenia, powoływane przez rady zakła-

dowe i działające stosownie do regulaminu opracowanego przez Centralną Radę Związków Zawodowych.

§ 23. 1. Termin likwidacji zarządów OZR (§ 10 ust. 4) ustala się na dzień 30 września 1956 r.

2. Termin opracowania odpowiednich aktów normatywnych przez Państwową Komisję Płac (§ 14), Państwową Komisję Planowania Gospodarczego i Ministerstwo Finansów (§ 15) oraz Państwową Komisję Etatów (§ 11) ustala się na dzień 31 sierpnia 1956 r.

3. Termin wykonania przepisów uchwały dotyczących pomocniczych gospodarstw rolnych (§§ 4 i 5), punktów sprzedaży (§ 6) oraz punktów usługowych i przetwórczych (§ 7) ustala się na dzień 31 grudnia 1956 r.

§ 24. Zobowiązuje się Ministra Kontroli Państwowej do czuwania nad wykonaniem niniejszej uchwały i do informowania Prezydium Rządu o swoich uwagach i spostrzeżeniach co do jej wykonywania.

§ 25. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, zainteresowanym ministrom, Prezesowi Państwowej Komisji Etatów i Prezesowi Państwowej Komisji Płac oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 26. Tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawach unormowanych niniejszą uchwałą; w szczególności tracą moc w tym zakresie przepisy uchwały nr 118 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie zasad prowadzenia stołówek pracowniczych i tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego (Monitor Polski Nr A-19, poz. 246).

§ 27. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

621

UCHWAŁA Nr 239 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 14 maja 1956 r.

w sprawie praktyki absolwentów średnich szkół zawodowych.

Ze względu na to, że do prawidłowego wykonywania pracy na przeważającej ilości stanowisk inżynierjno-technicznych i równorzędnych, wymagających średniego wykształcenia zawodowego, potrzebne jest ponadto doświadczenie praktyczne, Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Absolwenci średnich szkół zawodowych obowiązani są odbyć praktykę przed objęciem stanowisk inżynierjno-technicznych i równorzędnych wymagających doświadczenia praktycznego, które określa właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych).

2. Okres odbywania praktyki nie powinien przekraczać jednego roku.

3. Dyrektorzy przedsiębiorstw (kierownicy zakładów pracy) mogą przedłużyć do lat dwóch praktykę w produkcji o trudnych i niebezpiecznych procesach technologicznych.

4. Okres odbywania praktyki zalicza się do okresu wykonywania obowiązku przewidzianego w art. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów sre-

dnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106).

§ 2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) ustalają:

- 1) wykaz stanowisk pracy lub grup stanowisk pracy, do objęcia których wymagane jest uprzednio odbycie praktyki przez absolwentów średnich szkół zawodowych,
- 2) szczegółowy program odbywania praktyki zawierający określenie stanowisk roboczych, prac wykonywanych oraz harmonogram pracy na poszczególnych stanowiskach.

§ 3. Kierownicy zakładów pracy, w których absolwenci średnich szkół zawodowych odbywają praktykę, wyznaczają osoby, które będą sprawowały opiekę nad absolwentami w okresie odbywania przez nich praktyki i będą odpowiedzialne za prawidłowy przebieg tej praktyki.

§ 4. 1. W okresie odbywania praktyki na stanowiskach robotników stosunek pracy absolwentów normują przepisy dotyczące pracy robotników.

2. W okresie praktyki na stanowiskach robotników absolwenci otrzymują zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości przewidzianej dla najniższej grupy uposażenia pracowników inżynieryjno-technicznych (równorzędnych). Wynagrodzenie powinno być wypłacane w terminach dwutygodniowych (art. 32 rozporządzenia z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników).

3. Na wniosek absolwenta należy mu przyznać wynagrodzenie za pracę zgodnie ze stawką płacową wynikającą z kategorii zaszeregowania stanowiska pracy, na którym odbywa praktykę, wraz z dodatkami płacowymi przywiązanymi do tego stanowiska.

§ 5. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą upoważnić:

- a) dyrektorów centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) do ustalenia wykazu stanowisk pracy, do objęcia których wymagane jest odbycie praktyki, oraz programu odbywania tej praktyki,
- b) dyrektorów przedsiębiorstw (kierowników zakładów pracy) do skrócenia czasu trwania praktyki absolwentom, którym ze względu na wyniki ich pracy i stopień opanowania zagadnień będących przedmiotem ich pracy można powierzyć stanowiska pracy, do objęcia których wymagane było odbycie praktyki.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

622

ZARZĄDZENIE Nr 173 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1956 r.

w sprawie przyjmowania przez pracowników jednostki zlecającej prac zleconych od jednostki otrzymującej zlecenie.

W toku kontroli przeprowadzonych przez organy kontroli państwowej stwierdzono, że jednostki gospodarki społecznej powierzają prace zlecone innym jednostkom gospodarki społecznej bądź instytucjom państwowym, a te z kolei wykonanie powierzonej pracy odstępują pracownikom tej jednostki organizacyjnej, dla której praca ma być wykonana. Tak więc jednostki organizacyjne otrzymujące pracę zleconą pobierają wynagrodzenie za pracę, której faktycznie nie wykonały, a pracownicy jednostek zlecających uzyskują możliwość wykonywania za dodatkowym wynagrodzeniem czynności należących do normalnego zakresu ich działania.

W związku z powyższym, w uzupełnieniu zarządzenia nr 383 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1955 r. w sprawie przyjmowania przez pracowników jednostek nadrzędnych prac zleconych od jednostek podległych. (Monitor Polski Nr 123, poz. 1603), zarządza się, co następuje:

1. Zabrania się pracownikom państwowych zakładów pracy (urzędów, instytucji, przedsiębiorstw, gospodarstw), które zleciły wykonanie prac innej jednostce państwowej lub spółdzielczej albo osobie prywatnej, przyjmowania do wyko-

nania od jednostki lub osoby, która przyjęła zlecenie, całej lub części powierzonej pracy zleconej.

2. W razie stwierdzenia naruszenia zakazu przewidzianego w pkt 1 należy w stosunku do winnych wyciągnąć odpowiednie konsekwencje służbowe.

3. W zarządzeniu nr 383 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1955 r. w sprawie przyjmowania przez pracowników jednostek nadrzędnych prac zleconych od jednostek podległych (Monitor Polski Nr 123, poz. 1603) dodaje się w pkt 2 zdanie:

„Zgody ministra (kierownika urzędu centralnego) lub dyrektora centralnego zarządu wymaga również określenie wysokości wynagrodzenia za przyjętą przez pracownika do wykonania pracę zleconą”.

Zaleca się Centralnemu Związkowi Spółdzielczemu uregulowanie w spółdzielczości na analogicznych zasadach sprawy przyjmowania przez pracowników jednostki zlecającej prac zleconych od jednostki otrzymującej zlecenie.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

623

ZARZĄDZENIE Nr 179 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1956 r.

o rozszerzeniu uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

W oparciu o postanowienia § 5 ust. 2 i 3 uchwały Komitetu Centralnego PZPR i Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 9 kwietnia 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektorom państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych przysługują w zakresie planowania uprawnień do:

1. zatwierdzania szczegółowych planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw we wszystkich wskaźnikach tech-

niczno-produkcyjno-ekonomicznych, opracowanych na podstawie rocznych planów ustalonych dla przedsiębiorstw przez jednostki nadrzędne. Wykaz wskaźników rocznych planów dla przedsiębiorstw ustalonych przez jednostki nadrzędne (jednolitych dla wszystkich przedsiębiorstw) załącza się do niniejszego zarządzenia. Podstawą do oceny rocznych wyników pracy przedsiębiorstw są plany ustalone dla nich przez jednostki nadrzędne również wówczas, gdy zawarte w nich zadania planowe zostały podwyższone w planach szczegółowych zatwierdzonych przez dyrektora przedsiębiorstwa. W przypadku nie-